

Doi savanți români au devenit Doctori Honoris Causa ai UTM

Pe 22 septembrie 2015, în ședința festivă a Senatului, Universitatea Tehnică a Moldovei a conferit titlul onorific de Doctor Honoris Causa dnei prof. univ., dr. ing. Ecaterina ANDRONESCU, președinte al Senatului Universității „Politehnica” din București, președinte de onoare al Consiliului Național al Rectorilor din Ro-

mânia, senator în Parlamentul României, și dlui dr. fiz. Marius-Ioan PISO, președinte și director general al Agenției Spațiale Române (ROSA).

Decizia de acordare a înaltului titlu academic de DHC celor doi savanți români a fost luată în cadrul ședinței Senatului UTM din 7 iulie 2015.

Prof. univ., dr. ing. Ecaterina ANDRONESCU

și-a pus amprenta inconfundabilă asupra învățământului în general, dar îndeosebi asupra învățământului ingineresc românesc, de-a lungul unei cariere impresionante de peste patru decenii, a menționat în Laudatio prezentat Senatului acad. Ion BOSTAN, rectorul UTM.

A fost secretar de stat pentru învățământul superior, apoi ministru al Educației și Cercetării din România în trei guverne, deputat, senator în Parlamentul României. S-a manifestat și ca profesor, conducător de doctorate, rector al Universității Politehnice București, dar și președinte al Consiliului Național al Rectorilor din România.

A scris peste 350 de lucrări științifice publicate în reviste de specialitate sau prezentate la conferințe științifice din țară și străinătate, are peste 60 de contracte de cercetare științifică naționale sau internaționale (56 cu responsabilitate directă), peste 20 de cărți (între care monografiile „Ceramics in substitutive and reconstructive surgery”, „Electric Ceramics”) și un brevet de invenție.

S-a născut la 7 aprilie 1948, la Malovăț, jud. Mehedinți. În 1972 absolvete Facultatea de Chimie

Industrială a Institutului Politehnic din București, iar în 1983 susține teza de doctor în științe ingineresti în domeniul știința materialelor.

De la finalizarea studiilor, a parcurs un traseu de carieră profesională remarcabilă în cadrul Universității Politehnice din București: de la asistent universitar, șef de lucrări, conferențiar până la profesor universitar. Experiența profesională acumulată i-a permis să coordoneze peste 500 de lucrări de licență, precum și peste 50 de teze de doctorat. Predă discipline fundamentale pentru programul de studii „Știința și ingineria materialelor și nanomateriale”, cum ar fi: Chimia fizică a stării solide; Echilibre termice de fază; Diagrame aplicate; Materiale ceramice cu proprietăți electrice și magnetice; Ceramici cu proprietăți termomecanice; Biomateriale, Nanomateriale și Nanobiomateriale, majoritatea dintre care le-a inițiat, gândit, structurat și elaborat personal.

Pentru realizarea și diseminarea rezultatelor cercetărilor științifice, precum și pentru asimilarea fondurilor structurale europene, s-a implicat activ în fondarea unui laborator, apoi a unui Centru Național de Micro și Nanomateriale, dotat

cu echipamente performante.

Proiectele inițiate în calitate de ministru, precum creșterea duratei învățământului obligatoriu de la 8 la 10 clase, informatizarea învățământului liceal, informatizarea evaluării naționale și a admiterii în licee, crearea Centrului Național de Performanță, numeroase proiecte cu Banca Mondială, BEI, BDCE, din fonduri PHARE sau din fonduri structurale, au avut drept obiective creșterea performanțelor sistemului de învățământ din România.

În 1996 intră în viața politică, în rândurile PSD. Într-unul din interviuri, mărturisea: „Eu am intrat oare-

cum întâmplător în politică, în 1996, ... mi s-a părut că aici pot să găsesc echipa împreună cu care pot să las în urma mea niște lucruri care pot să se vadă”.

În Parlamentul României a continuat să slujească tot timpul școala, pentru că aceasta a fost opțiunea sa pentru viața publică – să încerce să facă mai multe lucruri pentru școală, din această poziție având mai multe părgghii.

Excelența activității științifice, didactice și publice a domniei sale a fost răsplătită cu recunoaștere academică, prin titluri de DHC în țară și în străinătate, fiind Doctor Honoris

Causa al 15 universități din România și din alte țări.

În anul 2002 Președinția României îi decernează Steaua României în grad de Cavaler.

Această trecere în revistă a activității coplesitoare a dnei prof. univ., dr. ing. Ecaterina Andronescu pune în lumină o personalitate complexă a vieții academice românești și europene – remarcabil pedagog, inginer și om de știință, manager și om politic recunoscut în plan național și internațional de un devotament și o dăruire excepțională, un model spiritual și moral demn de urmat.

Dr. fiz. Marius-Ioan PISO

este promotorul celor mai importante realizări în domeniul spațial înregistrate de România la nivel național și internațional în ultimele două decenii, a menționat în Laudatio prezentat Senatului prim-prorectorul UTM, dr. Petru TODOS.

De numele său se leagă înființarea Agenției Spațiale Române (ROSA) în 1991 și obținerea statutului acesteia de organizație independentă 4 ani mai târziu, fondarea Institutului de Științe Spațiale, dar și startul cooperării dintre România și Agenția Spațială Europeană (ESA). Preocuparea constantă pentru dezvoltarea institutelor de cercetare și industriei spațiale în România, precum și rezultatele obținute de-a lungul timpului de comunitatea științifică și tehnologică, adesea sub coordonarea sau îndrumarea sa, s-au concretizat cu aderarea României la Agenția Spațială Europeană în 2011, fiind cea de-a doua țară din spațiul ex-sovietic care a devenit Stat Membru ESA.

Totodată, s-a remarcat prin activitatea științifică, fiind autorul a peste 20 de brevete în senzori inerțiali și de gravitație, comunicații optice și tehnologie nano-magnetic și autor/co-autor a peste 100 de lucrări și articole în reviste cotate bibliografic (ISI).

Născut pe 7 ianuarie 1954, a

urmat școala primară și liceul în București, absolvind Facultatea de Fizică în Cluj, la Universitatea Babeș-Bolyai (1982). Cariera sa de om de știință a început în același an, la Institutul de Cercetări Electrotehnice din București, unde s-a preocupat de dezvoltarea de senzori inerțiali, urmând ca în 1988 să devină șef de laborator. În 1990 s-a alăturat Centrului de Astronomie și Științe Spațiale din București, unde a înființat mai târziu Institutul de Științe Spațiale. În 1994 a susținut doctoratul la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, susținând teza „Contribuții la studiul structurilor de spațiu-timp cu aplicații în teorii de câmp”. În 1999 este absolvent al Colegiului Național de Apărare din București cu disertația „Contribuții asupra tehnicilor spațiale pentru securitatea regională și globală”.

A coordonat și a participat la mai mult de 110 proiecte și teme de cercetare în domeniul aeronauticii și securității (din 1982 până în prezent).

A contribuit de asemenea la dezvoltarea politicilor spațiale din România. Între anii 1994-1998 a fost secretar al consiliului științific pe probleme de aeronautică și spațiu din cadrul Ministerului român al Cercetării și Tehnologiei, urmând ca în 1999 să devină

vicepreședinte al aceluiași consiliu, precum și consilier al ministrului. În cadrul Agenției Spațiale Române (ROSA) a fost directorul programului național de cercetare și dezvoltare tehnologică aerospațială și al programului național de cercetare și dezvoltare tehnologică pentru securitate.

Performanțele obținute de-a lungul carierei au fost recunoscute de Președintele României, care i-a acordat în 2003 titlul de Cavaler al Ordinului Național „Serviciul Credincios” pentru contribuțiile semnificative din domeniul științific de înaltă tehnologie și cercetare

aerospațială, precum și pentru rolul avut în promovarea internațională a intereselor României în acest domeniu, urmând ca în 2008 să fie redecorat în grad de ofițer.

A fost șef de delegație în cadrul Biroului ONU pentru Afaceri Spațiale în perioada 1994-2008. În 2003 a participat la procesul de elaborare a primului Regulament Spațial European.

Este reprezentant al României în Agenția Spațială Europeană (din 1998), reprezentant național în Comitetul Științific NATO (din 2004), membru al bordului Grupului Consultativ pe Tehnologii Spațiale din

cadru Organizației pentru Cercetare și Tehnologie din NATO (din 2005), membru al Consiliului Consultativ al Academiei Internaționale de Astronautică IAA (din 2006), iar de curând a fost ales președinte al secțiunii Științe Sociale a Academiei Internaționale de Astronautică – Secțiunea 4, care cuprinde șefi de agenții spațiale, personalități în drept spațial, management, diplomație, economie, istorie și în alte discipline sociale legate de spațiu. Aceasta este cea mai înaltă poziție ocupată până în prezent de un român în acest forum mondial important.